

لینک های مفید

عضویت
در خبرنامه

کارگاه های
آموزشی

سرویس
ترجمه تخصصی
STRS

فیلم های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سرویس های
ویژه

مطالعه تأثیر شرایط خانوادگی بر مجرمیت کودکان خیابانی (مطالعه موردی: شهر همدان)

بیژن کار دوست*
 دکتر سیدعلی هاشمیان فر**
 دکتر منصور حقیقتیان***

مقدمه و هدف: پدیده کودکان خیابانی یکی از چالش‌های موجود در زندگی شهری و مولود شرایط اجتماعی و خانواده می‌باشد. هدف از این مطالعه؛ بررسی شرایط خانوادگی کودکان خیابانی و آثار شرایط خانواده بر روی ابعاد مختلف زندگی و علی‌الخصوص مجرمیت این کودکان می‌باشد که در سال ۱۳۹۲ مورد پژوهش، با دیدگاه جامعه‌شناختی قرار گرفته است.

روش: این پژوهش یک مطالعه توصیفی-تحلیلی با روش پیمایشی و از نوع زمینه‌یابی است که جامعه آماری تحقیق شامل کودکان دختر و پسر خیابانی شهر همدان با و بدون خانواده بوده، بیشتر اوقات را در خیابان‌ها و به کارهایی همچون گدایی، واکسی، گل فروشی، دستمال کاغذی روزنامه و آدامس فروشی، زباله‌گردی و... مشغول‌اند که آمار دقیقی از آنها وجود ندارد ولی طبق آمار تقریبی حدود ۵۰۰ نفر می‌باشند. حجم نمونه توسط فرمول کوکران با آلفای ۰/۰۵ و P و Q ۰/۵ برابر با ۲۱۷ نفر برآورد شد اما به ۱۹۸ نفر کاهش یافت. نمونه‌ها به شیوه گلوله برفی انتخاب شدند. داده‌های پژوهش توسط پرسشنامه محقق ساخته جمع‌آوری و داده‌های تحقیق توسط نرم افزار SPSS و آزمون‌های رگرسیون خطی، تحلیل واریانس یک طرفه و t گروه‌های مستقل تجزیه و تحلیل شدند، روایی ابزار به شیوه صوری و محتوایی و پایایی ابزار توسط ضریب آلفای کرونباخ انجام و تأیید شد.

نتایج: یافته‌ها نشان داد؛ بیش از ۷۴ درصد این کودکان از مهاجرین روستاهای با فاصله زیاد از مرکز استان و نیز استان‌های همجوار همچون ایلام، کرمانشاه و کردستان و لرستان بوده‌اند، بیش از ۹۰ درصد کودکان در حاشیه شهر ساکن هستند، اغلب این کودکان با مواد مخدر و اعتیاد والدین درگیر بوده‌اند، طلاق در بیش از ۳۵ درصد خانواده‌ها وجود دارد، بی‌سوادی پدیده غالب در بین کودکان و والدین آنهاست، اغلب والدین آنان به جرایمی همچون سرقت و فروش مواد مخدر اقدام نموده‌اند، اغلب آنان دارای سوء تغذیه بوده، فقر خانواده از نوع مطلق بوده، میانگین بعد خانوار ۶/۲ بوده، فاصله سنی فرزندان با یکدیگر کم و با والدین بیش از ۴۰ سال بوده است، میزان مجرمیت این کودکان بالاتر از ۴۸ درصد بوده و به جرایمی همچون جیب‌بری (۳۵درصد)، کف زنی (۴۱درصد)، کیف قاپی (۳۴درصد)، فروش مواد مخدر (۵۳درصد) اقدام نموده‌اند.

* دانش‌آموخته کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دهقان، گروه علوم اجتماعی، دهقان

abcd1352@gmail.com

** دکتری جامعه‌شناسی، استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان، گروه علوم اجتماعی، دهقان

*** دکتری جامعه‌شناسی، استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان، گروه علوم اجتماعی، دهقان

بحث: فقدان والدین، بی‌توجهی والدین، فوت والدین، بی‌سوادی والدین و شدت فقر خانواده بر مجرمیت کودکان مورد مطالعه به شدت اثرگذار بوده است. اما محل سکونت بر روی مجرمیت این کودکان اثرگذار نبوده است.
کلیدواژه‌ها: خانواده، کودکان خیابانی، همدان.

لینک های مفید

عضویت
در خبرنامه

کارگاه های
آموزشی

سرویس
ترجمه تخصصی
STRS

فیلم های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سرویس های
ویژه